

[Justitsministeren]

der må anvendes for at tilvejebringe et forsvarligt afgørelsesgrundlag.

Forslagsstillerne anfører videre i bemærkningerne, at den foreslåede ordning vil bidrage til en forenkling og rationalisering af sagsbehandlingen mange steder, og at denne serviceforbedring ikke vil give anledning til behov for yderligere ansættelser. Jeg må indrømme, at jeg har vanskeligt ved at se sammenhængen mellem det fremsatte forslag og en forenkling eller rationalisering af sagsbehandlingen, medmindre det lægges til grund, således som forslagsstillerne synes at gøre det, at mange offentlige myndigheder ikke arbejder så rationelt som muligt. Det er imidlertid min vurdering, at der i den offentlige forvaltning, og det gælder både i kommunerne og i den statslige forvaltning, løbende gennemføres rationaliseringsforanstaltninger, og at myndighederne konstant overvejer, hvorledes sagsbehandlingen kan smidiggøres og forenkles inden for den bestående lovgivning. Derfor finder jeg ikke, at gennemførelsen af et krav om svarfrister vil have nogen selvstændig betydning på dette område.

Derimod vil jeg gerne pege på en betydning, som nogle generelt udformede regler om svarfrister kunne tænkes at få, og som ikke er tilsigtet fra forslagsstillernes side. Sådanne generelle sagsbehandlingsfrister kunne efter min opfattelse befrygtes at få den virkning, at enkelte myndigheder føler sig presset til at træffe deres afgørelser på et mindre oplyst grundlag, end de pågældende myndigheder egentlig finder er forsvarligt. Dette vil naturligvis føre til, at sagerne vel nok i første omgang vil kunne afgøres på kortere tid og under anvendelse af færre ressourcer end hidtil, men det må dog være en kortsigtet betragtning, for forholdet er jo det, at det ufuldstændige afgørelsesgrundlag kan medføre, at den trufne afgørelse ikke bliver korrekt og derfor ikke holdbar for en efterfølgende prøvelse. Den besparelse, der opnås i første omgang, kan således let bevirke en forøget anke- og omgørelseshyppighed med yderligere ressourceforbrug og yderligere omkostninger til følge.

Forslagsstillerne tilsigter med forslaget en serviceforbedring i forhold til borgerne. Dette ønske kan jeg fuldt ud tilslutte mig, men jeg er, som det fremgår af det, jeg allerede har sagt, stærkt i tvivl om, at forslaget også vil få denne virkning.

Efter min opfattelse burde man tværtimod gå den modsatte vej og søge at tilvejebringe yderligere garantier for, at afgørelserne fra først af bliver korrekte og dermed holdbare for en efterfølgende prøvelse. Herved ville ankesager i vidt omfang blive overflødiggjort og den samlede tid, som borgeren må afvente inden den endelige afgørelse, forkortet. Det udkast til forvaltningslov, som er udarbejdet i justitsministeriet, tilsigter netop at skabe sådanne garantier for, at afgørelser fra først af bliver så rigtige som muligt.

Jeg finder det således ikke hensigtsmæssigt eller ønskeligt, at spørgsmålet om svarfrister gøres til genstand for en generel regulering i lovsform. Derimod vil jeg ikke på forhånd afvise, at forholdet kan tænkes reguleret i mere specielle love, speciallove vedrørende bestemte områder. Regler af denne karakter findes som bekendt allerede inden for visse områder.

Selv om justitsministeriet således ikke finder spørgsmålet om svarfrister egnet til generel regulering i lovsform, er ministeriet fortsat indstillet på at overveje muligheden for at gøre bl. a. dette spørgsmål til genstand for en vejledende regulering i tilknytning til en forvaltningslov, således som vi har gjort det i tilknytning til loven om offentlighed i forvaltningen. Der kan i den forbindelse være god grund til at fremhæve, at den enkelte myndighed kan fastsætte nærmere interne sagsbehandlingsregler. Herunder kan myndigheden også fastsætte regler, der sikrer, at den enkelte borger får underretning, såfremt en sags behandling trækker ud, således som det er henstillet i statsministeriets cirkulæreskrivelse af 11. september 1978 og i indenrigsministeriets cirkulæreskrivelse af 18. oktober 1978.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne har bedt om ordet for at foretage en rettelse.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Når jeg har bedt om en kort bemærkning her, er det for at forhindre, at diskussionen skulle gå videre på et forkert grundlag. Jeg vil gerne understrege, at det, det drejer sig om, er ikke, sådan som man måske kunne få opfattelsen af det ved at høre ministerens